

[Løken, Håkon]

d. e. Henrik Spørck

Stolt Henriks Gjes!

Ballade fra Vidare.

Mel.: Sinclairsvisen.

Det var sig Johannes af Midelfart
hans Tanker de fare saa vide.
At sage det Ungellske Commer op
det volder ham megen Kvide.

for Ungellske Mannons forøgelse
ei nogen Hindring han ænsfer.
Hvor Midelven slynger sin blide Bugt,
der stolper han op sine Lænsfer.

Herr Midelfart stander ved Vidare.
Han grunder i dybe Tanker:
Ret aldrig jeg skuer den store Sag
at fløve de Ungellske Plancker.

Da kommer Herr Henriks Gaasflok,
den seiler paa Midelvens Vande.
Alt hos Herr Johannes paa Vidare
der drifter den sig at lande.

.11/11 1946. Gave: Rortegger K. Lund.

Nudr. 98. 11/11

906021395

Sc 4
Top: Uhj

Af Elven opstiger de fede Gjæs
vel to og tyve i følge.
I Gaasegang gaar de i Græsset op,
jeg vil det ikke fordølge.

Det var sig Johannes af Midelfart,
hans Kinder de bleve saa hvide.
Med Harmen han skuer den Gaaseflok
til Kvældskvile hjem at skride.

Mens Vandet de ryster af hvide Fjær
de op over Vidarø tripper,
hist trædes en Blomst, her smudses et Straa
og her de et Kløverblad nipper.

Det var sig Herren til Vidarø
han tager saa bistert til Orde:
"Stolt Henrik, I gjælde mig Retterbod
for alt hvad Gjæsfene gjorde".

I Vaaben han kalder sin Pagtersvend.
"Du spænde dit Glavind ved Lænde,
nu ride vi begge i Leding ud
at hærne denne Elende".

De Gjæs opløfter et Rædselsfrig:
"Nu søge i Flugten vi frelse!
fanger os Herren til Vidarø,
da mister vi Liv og Helse".

Men Herr Johannes sit Glavind svang,
Herr Henrik han ei vilde skaane.
I fangehul kastes de fede Gjæs,
der fken hverken Sol eller Maane.

Med Sorrig de mindtes sit Herreliv
i Kvældskviles Gaasepauliner.
"Hvad skulde vi ogsaa paa den Galei
og riste i Græsset Runer?"

"Hvi holdt vi os ikke i Hjemmets Skjød
som Herr Henriks Kapitolskifte?
Hvi traadte vi Herr Johannes for nær
og var udi Græsset spinsk?"

Saa klaged de Gjæs i sit fangehul.
En Gaas og en Gasse sig hængte.
Men Rygtet om al denne Jammer og Nød
til stolten Henrik sig trængte.

Op sprang Herr Henrik i Hu saa mod,
alt over sin Gaaseflok Skjæbne,
Med skarpe Vaaben til Ridderdyft
den Herre monne sig væbne.

En Gaasefjær var hans Vaaben prud,
den dypes i Blækket det forte,
saa fører han bistert til Kampen ud
af Hansom Kompanis Porte.

I Bladet han hvæsfer sin Gaasefjær
at give sin Nabo en Toraf:
"Sandt spaadde den Mand, som gav Kondolation!
Han kjend't'n vel fra før af".

"I fangehul smægter paa Vidarø
mine to og tyve saa fede.
Men vi skal mødes paa Dommens Dag
til Gaasefegnens Glæde".

for Dommeren triner de Riddere frem.
 Herr Johannes tager til Orde:
 „De Gjæs har i Græsset paa Vidarø
 gjort det, som de ikke borde“.

Stolt Henrik svarer med bitter Haan:
 „Dit Glavind onsonst du har hvæsset,
 du æffed til Kamp om en Gaaselort,
 nu selv du maa hide i Græsset“.

Den Dommer eragter med viselig fynd
 „Herr Henrik bør fri at være.
 Med 70 Kroner Herr Midelfart
 bør Sagens Omkostninger bære“.

Det var sig Ridder Herr Midelfart
 hans Taarer runde saa stride:
 „Hvi reiste jeg Sagen paa Vidarø,
 den voldte mig iffun Kvide“.

*

Thi raader jeg hver en Riddersmand
 som vil udi Krøniken skrives:
 Ret aldrig om uselig Gaaselort
 han med sin Nabo bør fives.